

[Stinus]

rens indlæg for et øjeblik siden rokker bestemt ikke ved denne opfattelse, heller ikke forsvarsministerens korte bemærkning om en fejl i computeren.

En sammenligning mellem udenrigsministerens indlæg her i dag og den socialdemokratiske ordførers, hr. Lasse Budtz', indlæg er interessant. Uden at foretage en dybere analyse kan man konstatere, at udenrigsministeren talte for højene i socialdemokratiets gruppe og hr. Lasse Budtz for duerne. Netop dette måtte naturligvis få hr. Christophersen og hr. Palle Simonsen til at kalde udenrigsministerens indlæg for sobert og afdæmpet. Vi synes bestemt bedre om hr. Lasse Budtz' indlæg. På baggrund af dette indlæg må den socialdemokratiske gruppe kunne stemme for det radikale dagsordensforslag, som jo bl. a. er en tilslutning til regeringens ønske om en udsættelse af beslutningen. Hr. Lasse Budtz argumenterer i virkeligheden såre vel for ikke alene en halvårlig udsættelse, men en længere udsættelse. Vi forstår faktisk ikke, at den socialdemokratiske gruppe ikke kan stemme for det radikale dagsordensforslag.

Til sidst til hr. Palle Simonsen, som mener, at jeg kommer fra en anden verden. Atomoprustningen kan meget vel betyde, at vi alle sammen hurtigere end ventet kan havne i en anden verden. Om hr. Palle Simonsen og jeg så havner i den samme, vil tiden vise.

Lasse Budtz (S):

Også jeg må udtrykke et vist mismod ved hr. Christophersens udtalelser om, at socialdemokratiet ligger under for sovjetrussisk pression. Jeg synes egentlig, erfaringen gennem mange år siden 1949 har vist, at det gør vi ikke, og det gør vi heller ikke i denne sag. Vi ligger nok under for nedrustningens muligheder, og jeg synes, socialdemokratiet også i dette tilfælde har demonstreret et vist mod ved simpelt hen at sige, hvad vi mener. Oprigtigt talt tror jeg, det vil blive respekteret blandt vore allierede, og jeg vil i den forbindelse gerne gøre opmærksom på, at der blandt de andre allierede nationer inden for NATO-samarbejdet er meget, meget store kredse, som mener næsten det samme som vi eller helt det samme. Det drejer sig ikke kun om de meget store socialdemokratiske partier, men også om store grupper i befolkningerne uden for disse socialdemokratiske par-

tier. Det er ikke nok bare at konstatere, at en regering i det ene land mener det og en anden regering i det andet land mener noget andet, for disse regeringer har jo en forskellig farve.

Jeg vil også gerne sige, at socialdemokratiet har da bestemt et behov for troværdighed i denne sag. Vi mener, vi bliver nødt til at handle i udenrigspolitiske forbindelser i henhold til vores politiske principprogrammer og arbejdsprogrammer, og jeg kan ikke forstå den forbavelse, som har været røbet i denne sal i denne forbindelse, hvis man ellers på noget tidspunkt har læst socialdemokratiets udenrigspolitiske programmer, hvor der lægges megen vægt på at prøve afspændingens og nedrustningens muligheder og lægges megen vægt på at præcisere denne afspændingspolitikens nødvendighed. Det forekommer mig oprigtigt talt, at oppositionen til højre i salen i for høj grad har ladet sig fange af oprustningens automatik. Hvis vi blot holdningsløst tilsluttede os alt, hvad NATO finder rigtigt at foreslå – meget af det kan vi heldigvis følge – vil vi først miste respekten blandt de andre medlemslande.

Jeg er enig i, at NATO har været med til at sikre freden i 30 år, men netop dette viser alliancens styrke, og på baggrund af denne styrke må vi have mod og moralsk styrke til at foreslå nedrustningsforhandlinger, før man eventuelt går videre med oprustningen. Så kan det umuligt være noget latterligt, som en af ordførerne antydede, at man vil give nedrustningen og afspændingen en chance. Hvis det er latterligt, synes jeg, det er en tragisk udvikling. Jeg har naturligvis den modsatte opfattelse, og jeg synes, det er en anelse latterligt at hæfte en sådan betegnelse på det, vi foreslår.

Hvis vi skal tage hensyn til kræfterne til højre i salen ved udarbejdelsen af grundlaget for dansk udenrigspolitik – og det skal vi selvfølgelig – så må vi også fra disse kredse vente et vist hensyn til det synspunkt, vi har. Må jeg ikke i al stilfærdighed og forhåbentlig uden at virke brovtende på nogen måde sige, at til højre i salen ved man udmærket godt, at en stabil, vedvarende udenrigspolitik ikke kan skabes uden om socialdemokratiet. Jeg synes, vi måske skulle tænke lidt videre i den bane.

Når vi sammenligner dette problem med Poseidon og den anden mulighed, nemlig